

Forslag

til

Lov om udstedelse af værdisikrede statsspareobligationer.

Fremsat den 29. november 1956 af *Bertel Dahlgaard, Aage Fogh, Jørgen Jørgensen (Lejre), Skytte og Steen.*

§ 1.

Finansministeren bemyndiges til i tiden indtil 31. marts 1959 at udstede værdisikrede statsspareobligationer efter de i nærværende lov fastsatte regler.

§ 2.

Statsspareobligationerne kan kun udstedes til private personer. Obligationerne indskrives og afstemmes i en spareobligationsbog, der skal lyde på navn. Spareobligationsbøgerne og de deri indsatte obligationer må ikke gøres til genstand for frivillig overdragelse eller pantsætning. Anden overdragelse eller overgang af ejendomsretten skal for at have gyldighed over for statskassen være anmeldt for og godkendt af finansministeren.

Ingen kan på noget tidspunkt eje statsspareobligationer til et større beløb end 2 000 kr. udstedt til vedkommende person. Overtrædes denne bestemmelse, kan finansministeren annullere de ud over 2 000 kr. til samme person udstedte obligationer. Beløbet af de annullerede obligationer tilfalder statskassen.

§ 3.

Statsspareobligationerne udstedes til parikurs. De enkelte obligationers løbetid er 25 år regnet fra den første dag i det kalenderkvartal, i hvilket obligationerne er udstedt.

Ved forfaldstid indløses obligationerne med deres pålydende op- eller nedreguleret efter den stigning respektive nedgang, der

har fundet sted i priseniveauet i løbetiden. Ved beregningen heraf anvendes det seneste før udstedelsen respektive det seneste før forfaldstiden af det statistiske departement udregnede detailpriser.

Obligationerne er uopsigelige fra statens side, men kan til enhver tid før forfaldstiden kræves indløst af ejeren. I tilfælde heraf vil pristalsregulering af obligationsbeløbet være at foretage efter de i foranstående stykke fastsatte regler, for så vidt der er forløbet mindst 10 år siden udstedelsen.

Statsspareobligationerne forrentes med $4\frac{1}{2}$ pct. p. a. af deres pålydende. Renteudbetaling finder alene sted hvert 5. år, og der beregnes ikke rentes rente.

Finansministeren kan til enhver tid efter samråd med folketingets finansudvalg forhøje eller nedsætte den i foranstående stykke anførte rentesats, for så vidt angår fremtidig udstedelse af statsspareobligationer.

§ 4.

Renteudbytte af statsspareobligationer indgår i ejerens skattepligtige indkomst for de år, i hvilke det kommer til udbetaling.

Ved opgørelsen af den skattepligtige formue optages obligationerne med deres pålydende.

§ 5.

Finansministeren bemyndiges til at afholde de med denne lov forbundne udgifter.

Bemærkninger til lovforslaget.

Til § 1.

Formålet med lovforslaget er at yde personer, der ønsker at foretage langtidsopsparring, en vis sikring mod risikoen for forringelse af pengeværdien.

Forslaget er tænkt som en forsøgslov, hvorfor den er foreslået gjort tidsbegrænset. Hvis de til sin tid indhøstede erfaringer taler derfor, er det forslagsstillernes hensigt at søge gennemført en varig ordning.

Til § 2.

Hensigten med de anførte bestemmelser, der stort set svarer til bestemmelser i lov om udstedelse af statsgældsbeviser, skatkammerbeviser og statsspareobligationer af 3. juli 1942, er at hindre, at værdisikringen af statsspareobligationerne, jfr. § 3, skal kunne virke forstyrrende ind på det normale kapitalmarked.

Til §§ 3 og 4.

Reglerne om værdisikring af obligationerne indeholdes i § 3, stk. 2 og 3. Da forslaget tager sigte på langtidsopsparring, har man anset det for ufor-

nødent at foreslå pristalsregulering for obligationer, der af ejeren kræves indløst inden 10 år efter udstedelsen.

Reglen om renteudbetaling hvert 5. år er indføjet med henblik på at lette administrationen af ordningen, idet man har anset det for mindre væsentligt for personer, der foretager langtidsopsparring, at kunne hæve renteudbytte hvert år.

Bestemmelsen om, at finansministeren efter samråd med finansudvalget kan ændre renten af fremtidig udstedte statsspareobligationer, gør det muligt at følge variationerne i det almindelige renteniveau og at påvirke udstedelsens omfang.

Da der ikke beregnes rentes rente, bliver den effektive forrentning, der svarer til den i lovforslaget anførte nominelle rentesats, kun 4,1 pct. p. a.

Den almindelige obligationsrente er for tiden ca. 6,5 pct. Det renteafkald, der under de nuværende forhold bliver tale om for at opnå værdisikringen, er imidlertid noget mindre end forskellen mellem de anførte rentesatser, da den lavere renteindtægt af de værdisikrede obligationer medfører en mindre indkomstbeskatning.